

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Dr. Kész Tamás Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kész Tamás) által képviselt felperesnek a Szabó és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szabó László János ügyvéd) által képviselt alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. április 7. napján kelt P.21.094/2007/13. szám alatti ítéletével szemben a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés és a Pf.4. sorszám alatt előterjesztett tárgyalás felfüggesztés iránti kérelem alapján - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és az alperest a felperesi társaságból kizárja.

A felperes tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét elutasítja.

Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését mellőzi, egyben kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 87.000. (Nyolcvanhétezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy a leletezés terhe mellett 8 napon belül az iratoknál rójon le további 3.000. (Háromezer) Ft fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A cégnyilvántartásban a ... cégjegyzékszám alatt bejegyzett felperes a 2003. június 6. napján kelt társasági szerződéssel, 4.000.000.Ft jegyzett tőkével jött létre. Tagjai: az egyenként

1.900.000. - 1.900.000. Ft törzsbetéttel rendelkező "A" és "B", valamint a 100.000. - 100.000. Ft törzsbetéttel rendelkező "C" és az alperes. A társaságnál az ügyvezetői tisztséget a 2003. július 12. és 2007. november 23. napja közötti időszakban - együttes cégjegyzési jogosultsággal - "C" tag és "D" töltötte be. A felperes cégjegyzékébe bejegyzett főtevékenysége a ... saját tulajdonú ingatlan adásvétele, melynek megfelelően a felperes működése során ingatlanokat vásárolt és azokon értékesítési céllal épületeket létesített.

Az alperes a 2006. augusztus 31. és 2007. március 26. napja közötti időszakban - hat külön okiratba foglalt kölcsönszerződéssel - összesen 68.500.000.Ft kölcsönt vett fel a felperestől, szerződésenként különböző idejű (12, 21 és 22 havi) lejáratra és a jegybanki alapkamat + 5%-a mértékű ügyleti kamatot kikötve. A felperes nevében a kölcsönszerződéseket "C" ügyvezető írta alá egyedül. 2005. december 28. és 2007. március 26. napja között "C" ügyvezető is több kölcsönszerződéssel, különféle összegű (összesen: 124.500.000.Ft) kölcsönt vett fel a felperestől.

2007. május hónap végén az alperes két, 2007. május 23. napján kelt okiratot adott át "D" ügyvezetőnek. Az egyikben "C" ügyvezető tájékoztatta ügyvezetőtársát, hogy 2006. december 31-ig a felperes felé "C"nak 74.000.000.Ft, míg az alperesnek 44.000.000.Ft kölcsöntartozása áll fenn. A másik okirat meghatalmazást tartalmazott, abban "D" felhatalmazta "C" ügyvezetőt, hogy a társaság által az alperesnek és "C" tagnak a 2006. évben nyújtott kölcsönök visszafizetési határidejét „a társaság hosszú távú gazdasági érdekei miatt” 2008. december 31. napjáig meghosszabbítja. A meghatalmazást a meghatalmazó aláírta, azonban a kölcsönszerződések meghosszabbításáról okirat nem készült.

A 2007. június 21. napján megtartott taggyűlést követően "A" tag felhívta a társaságtól kölcsönt felvevő tagokat, hogy a kölcsöntartozásukkal kapcsolatban három munkanapon belül „írásos jelentést” terjesszenek elő. Másnap az alperes a felperesnek 13.000.000.Ft kölcsöntartozást visszafizetett.

"D" ügyvezető a 2007. november 6. napján kelt, az alperesnek 2007. november 7. napján kézbesített meghívóval 2007. november 23. napjára taggyűlést hívott össze. A meghívóban 5. napirendi pontként az alperes kizárására vonatkozó határozathozatal szerepelt. A 2007. november 23. napján megtartott taggyűlésen "A" és "B" tag jelent meg, a kisebbségi tagok nem. A taggyűlés az egyhangúan meghozott 9/2007.(11.23.) határozatával az alperessel szemben kizárási per megindításáról döntött. A határozat indokaként megállapították, hogy az alperes 2006. augusztus 31. és 2007. március 26. napja között összesen 68.500.000.Ft kölcsönt vett fel a társaságtól a taggyűlés jóváhagyása nélkül, valamint a "C" tag által felvett kölcsönökre vonatkozó szerződéseket aláírásával látta el, ennek ellenére tulajdonostársait és a másik ügyvezetőt nem tájékoztatta a szerződésekről. A szerződések nem cégszerűen, együttes cégjegyzési joggal kerültek aláírásra, illetve egy részük cégjegyzési jogosultsággal nem rendelkező személy által került aláírásra. Emiatt az alperes súlyosan visszaélt a többségi tulajdonostársak bizalmával, a társaságban való maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné. A tárgybani pénzüsségeket annak

tudatában vette fel, hogy a társaság működésének finanszírozása a többségi tulajdonosok magánvagyonának mögöttes fedezete mellett hitelfelvétellel zajlik.

A taggyűlés ezt követően - más kérdések mellett - a 11/2007.(11.23.) határozattal döntött a társaság létesítő okirata a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.III.) szabályainak megfelelő módosításáról.

A felperes a 2007. december 4. napján előterjesztett keresetében az alperes kizárását kérte a felperesi társaságból a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény (a továbbiakban Gt.II.) 49.§. (1) bekezdése alapján. Keresetében - a kizárási per megindítását elhatározó taggyűlési határozat indokain és előzményein túl - kiemelte, hogy a társaság többségi részesedéssel rendelkező tagjai számára csak a 2006. évi beszámoló elfogadására összehívott 2007. június 21. napján megtartott taggyűlésen derült ki az könyvelői tájékoztatás alapján, hogy az alperes taggyűlési jóváhagyás (Gt.II. 150.§. (1) bekezdés j/pont), valamint az együttes cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezető aláírása nélkül nagyszámú hitelt vett fel a felperesi társaságtól. Rámutatott, hogy a hitelfelvetelekre a felperes kritikus pénzügyi helyzetében került sor, hiszen a 2006. évi éves beszámoló szerint a felperes saját tőkéje negatív (-44.900.000.Ft), hitelállománya pedig 503.054.000.Ft és kamatai. Elsődlegesen vitatta, hogy a tagoknak - "D" ügyvezetőn keresztül - tudomása lett volna a kölcsönök felvételéről, illetve azok lejárta meghosszabbításáról, majd pedig arra hivatkozott, hogy a 2007. május 23. napján kelt tájékoztatás és meghatalmazás aláírására olyan időben került sor, amikor az alperes már tarthatott tőle, hogy az éves beszámoló elfogadási határidejének közeledte miatt a kölcsönök kitudódnak. Azzal is érvelt, hogy a kölcsönfelvételhez és a kölcsönök lejárta meghosszabbításához szükséges taggyűlési jóváhagyást nem pótolta az operatív ügyintézésben egyébként részt nem vevő ügyvezető tájékoztatása és a meghatalmazás utólagos aláírása. Ezek miatt az alperes társaságban maradása annak céljai elérését nagymértékben veszélyezteti.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta. Védekezése szerint a kölcsönszerződések ténye és a lejárat elhalasztása önmagában a kizárással nem alkalmas. Az alperes szavazati joga pedig olyan csekély mértékű a társaság taggyűlésén, hogy emiatt sem merülhet fel a társaság céljainak veszélyeztetése. Értékelése szerint a felperes olyan szabályok megszegését (tudniillik: a taggyűlési jóváhagyás hiányát) rója az alperesre, amelyeket maga sem tartott meg, ugyanis a tagok közötti jó viszony fennálltaig a tagok formális taggyűlést nem tartottak, a működéshez szükséges döntéseket alkalmasszerűen és írásba foglalás nélkül hozták meg. Az alperes személyes előadásában azzal érvelt, hogy a kölcsönszerződések hátterében egy 2005. évi 17 hektáros termőföld vásárlási ügylet állt. A befektetésre alkalmas ingatlanokat a társaság tagjai magánszemélyként vásárolták meg, úgy, hogy a teljes vételárát a többségi tagok biztosították, míg az ingatlanok belterületbe vonásáról a kisebbségi tagok gondoskodtak. Az alperes és "C" tag ebből az ügyletből ugyan személyenként 40.000.000.Ft „jutalékot” kaptak, de részükre „bizonyos összegek még jártak volna” a tranzakcióból, a pénzre pedig szükségük volt, így azt a kölcsönszerződések alapján „kivették” a társaság pénztárából. Ha pedig megkapták volna a többségi tulajdonosoktól a nekik járó pénzt, akkor a hitelt a társaságnak visszafizetik kamatostul.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felperest az alperes javára perköltség viselésére.

Határozata indokolásában - más mellett - tényként állapította meg, hogy 2007. májusában "C" ügyvezető kereste fel "D" ügyvezetőt a 2007. május 23. napján kelt tájékoztatás és meghatalmazás okirata aláírása céljából. Az alperes 2007. évben lejáró kölcsönei visszafizetési határidejét "C" ügyvezető 2008. december 31. napjáig hosszabbította meg.

Az elsőfokú bíróság azt is tényként állapította meg, hogy az alperes által adósként megkötött kölcsönszerződések aláírása nem volt cégszerű, ez a tény azonban nem az alperesnek, hanem az egyedül aláíró ügyvezetőnek ("C") róható fel. Rámutatott, hogy a 2006. évi kölcsönök felvételéről "D" ügyvezetőnek legkésőbb 2007. májusától tudomása kellett, hogy legyen, azok tényét viszont nem kifogásolta és a visszafizetési határidő meghosszabbítását is elfogadta. A Gt.III. 47.§-a alapján vizsgálva, hogy az alperes társaságban maradása a felperes céljának elérését veszélyezteti-e, az elsőfokú bíróság annak tulajdonított döntő jelentőséget, hogy a felperes 2006. évi mérleg szerinti vesztesége nem az alperes magatartásával, hanem más ügylettel hozható összefüggésbe. Kifejtette, hogy a társaság tagjai közötti háttér-megállapodásokból származó elszámolási viták csak a tagok személyes viszonyának megromlására vezettek, melyből nem következik a kizárási kereset alapossága.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a keresetének való helytadás iránt.

Fellebbezésében vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított azon tény, hogy a 2007. május 23. napján kelt okiratok aláírása céljából "C" kereste volna fel ügyvezető társát, valamint azt is, hogy a 2007. évben lejáró kölcsönszerződések visszafizetések határidejét "C" meghosszabbította volna. Rámutatott, hogy az alperes személyes előadása szerint maga vitte aláírni az említett okiratokat "D"-nak, míg a lejárat meghosszabbításáról okirat nem készült. Fenntartotta azon kereseti álláspontját, hogy az operatív ügyintézésében részt nem vevő ügyvezetővel történt okirat aláírás alapján a társasági tagok nem szereztek tudomást a perbeli kölcsönszerződésekről, és az utólagos tájékoztatás a taggyűlési jóváhagyás hiányát nem pótolhatja. Álláspontja szerint az alperesi tagi magatartás megítélése szempontjából nem releváns, hogy a felperes 2006. évi mérleg szerinti vesztesége azzal összefügg-e, avagy sem. Csupán annak van jelentősége, hogy a 2006. évi gazdálkodás eredményeként a felperes vagyonát elvesztette, melyhez képest az alperes és kisebbségi tagtársa a többi tag tudta nélkül tetemes pénzösszeget vettek ki a társaságból. Fellebbezéséhez a felperes büntetőeljárás során készült könyvszakértői véleményt csatolt, amely megállapítja, hogy a kisebbségi tagok által felvett kölcsönök összege a cég likviditási helyzetét jelentősen rontották. Végül vitatta az elsőfokú bíróság azon értékelését, hogy a társaság tagjai közötti háttér-megállapodásokból fakadó elszámolási viták csak a tagok személyes viszonyának megromlásához vezettek. Érvelése szerint, amennyiben az ingatlanügyletből a kisebbségi tagoknak még további összeg járt volna, abban az esetben a társaságnak kellett volna adósként kölcsönszerződést aláírnia a kisebbségi tagok javára. A háttérügyletből fakadó követelés realitását pedig cáfolja, hogy a 2007. június 21. napján megtartott taggyűlésen az

alperes nem tiltakozott a többségi tag kölcsönökkel kapcsolatos jelentéstételre felhívása ellen.

A felperes a fellebbezési eljárás során tájékoztatta a másodfokú bíróságot, hogy az alperessel szemben a ... Megyei Főügyészség a perbeli kölcsönszerződésekkel összefüggő magatartás miatt vádat emelt. Ezen túl indítványozta a per tárgyalásának másodfokú eljárásban történő felfüggesztését, mivel előadása szerint az alperes tagsági jogviszonya - pótbefizetési kötelezettség teljesítésének elmulasztása miatt (Gt.III. 120.§. (3) bekezdése, 14.§.) - 2008. október 5. napján megszűnt azzal, hogy az alperes a megyei bíróságon keresetet terjesztett elő a pótbefizetési kötelezettséget előíró taggyűlési határozat felülvizsgálata iránt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alapos, a tárgyalás felfüggesztése iránti kérelem alaptalan.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást - nagyjából - helyesen állapította meg, az abból levont jogkövetkeztetéssel az ítélet tábla nem értett egyet.

A fellebbezésben a felperes helytállóan vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás egyes elemeit. Az elsőfokú eljárás során ugyanis egybehangzó volt (Pp.163.§. (2) bekezdés) az alperes személyes előadása (3. tjk.) és a felperes ügyvezetője, "D" tanúvallomása (10. tjk.), arra nézve, hogy 2007. május végén az alperes kereste fel az ügyvezetőt a 2007. május 23. napján kelt tájékoztatás és meghatalmazás okirata aláírása céljából. Egybehangzóan nyilatkoztak a felek arra nézve is (10. tjk.), hogy a már lejárt kölcsönszerződések meghosszabbításáról külön okirat nem készült. Ezért az ítélet tábla a fellebbezési eljárásban irányadó tényállást - a fentiek szerint - ezen tények tekintetében az elsőfokú bíróságtól eltérően állapította meg.

A tagkizárási kereset érdemének vizsgálatát megelőzően az ítélet tábla rögzíti, hogy a felperes társasági szerződését a Gt.III. szabályai szerint a 2007. november 23. napján megtartott taggyűlésen csak a kizárásról rendelkező 9/2007.(11.23.) számú határozatot követően módosította és a társasági szerződés módosítását a cégbíróság csak 2008. február 6. napján jegyezte be a felperes cégjegyzéke 8. rovatába. A Gt.III. szabályai - köztük: a tagkizárási per egyes kérdéseiben megváltozott 47-48.§-ai - így a 2007. december 4. napján megindított tagkizárási perben még nem voltak alkalmazhatóak, mivel a perindításról döntő taggyűlési határozat jogszerűségét az annak meghozatalakor a társaság működésére irányadó anyagi jogi jogszabály (Gt.II.) alapján kell vizsgálni. Másfelől: a társasági szerződés módosítása a társaság működésére csak a cégbírósági bejegyzés után irányadó, melyre a keresetindításkor még nem került sor.

A felperes által megindított kizárási perre a fentiek szerint alkalmazandó Gt.II. 50.§. (6) bekezdése szerint a kizárási perben hozott határozat elleni fellebbezés előterjesztésének határideje 8 nap. Az elsőfokú bíróság azonban a felperes keresetét - eltérő jogi álláspontja folytán - a Gt.III. szabályai szerint bírálta el és az ítéletében a Pp.220.§. (3) bekezdése alapján a rendelkező részt követően úgy tájékoztatta a feleket, hogy a fellebbezést a

kézbесítésétől számított 15 napon belül kell előterjeszteni. A felperes képviselője az elsőfokú ítéletet 2008. április 17. napján vette kézhez és a felperes fellebbezését - az elsőfokú ítéletben szereplő határidőn belül - 2008. április 29. napján terjesztette elő az elsőfokú bíróságon. A felperes a fellebbezés előterjesztésével ugyan elmulasztotta a Gt.II. 50.§. (6) bekezdésében meghatározott 8 napos határidőt, azonban ennek ellenére a fellebbezés benyújtásával mégsem késett el. Ugyanis az egységes bírói gyakorlat szerint a bíróság által adott jogorvoslati tájékoztatás hiánya, vagy pontatlansága miatt a felet joghátrány nem érheti (BH. 1977/27., BH. 2007/19., BDT. 2005/11/155., Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.31.982/2001/17.), amely miatt a felperesnek a mulasztás kimentését célzó igazolási kérelmet sem volt szükséges előterjesztenie.

A Gt.II. 3.§. (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság célja az üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatása. Alapvető tagi kötelezettsége a közös cél, tevékenység segítése és támogatása (BH.2004/517.). Ezzel a közös céllal összhangban rendelkezik úgy a törvény a 49.§. (1) bekezdésében, hogy a társaság tagját akkor lehet kizárni, ha a tagnak a társaságban maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné. A társaság tagjának kizárásához nincs szükség a tagi magatartással összefüggésben tényleges károsodás bekövetkeztére, elegendő, ha az a társaság céljait jelentős mértékben veszélyezteti. (EBH.2001/447.)

A tagkizárási perben ugyanakkor vizsgálandó, hogy a kizárási per megindításáról döntő határozat meghozatalára jogszabálysértés nélkül került-e sor (BH.2005/183.), és szem előtt kell tartani, hogy a tag kizárása a tag akarata ellenére történik, amely a tulajdonosi jogok jelentős korlátozását jelenti, ezért arra csak kivételesen és a törvényben meghatározott ok bizonyos fennállta esetén kerülhet sor.

A jelen esetben a kizárási per megindításáról döntő taggyűlés összehívására és a határozathozatalra a Gt.II. releváns szabályai szerint (153.§. (1)-(2) bekezdése, 49.§. (3) bekezdése, 155.§. (1)-(2) bekezdése) került sor. A határozat pedig világosan tartalmazta azokat a kizárási okokat, amelyek alapján a tagok a kizárás kezdeményezéséről döntöttek.

A társasági közös célok támogatására vonatkozó tagi kötelezettségből következően a társasági tagoknak mindenkor a társasági érdekek szem előtt tartásával kell eljárniuk, továbbá a tagsági jogok gyakorlása során a Gt.II.9.§. (2) bekezdésének utaló szabálya folytán érvényesülnek a jóhiszemű joggyakorlás és kölcsönös együttműködés Ptk.4.§-ában szabályozott alapelvi követelményei is. A korlátolt felelősségű társaság egyben személyegyesítő jellegű társaság is, amely a tagok közötti szilárd bizalom fennállását feltételezi. Így a társasági érdekekkel ellentétes, a tagokkal együttműködést gátló és a társaság céljainak elérését veszélyeztető tag megrendítheti a tagság vele szembeni bizalmát is. (Legfelsőbb Bíróság Gf.VII.31.588/2001/4., Fővárosi Ítéltábla 16. Gf.40.038/2005/3., 16.Gf. 40.344/2004/4.)

A perbeli esetben az alperes - a helyes kereseti érvelés szerint - a szükséges taggyűlési jóváhagyás (Gt.II.150.§. (2) bekezdés j/ pont) és a tagok tényleges tudta nélkül vett fel kölcsön jogcímén pénzt a felperes pénztárából; úgy, hogy a kölcsönszerződések okiratát a

társaság nevében nem az együttes cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetők, hanem csak azok egyike írta alá. A pénzkívét nagyobb részére olyan üzleti évben (2006.) került sor, amikor a felperes gazdálkodásának eredménye jelentős veszteséget hozott és saját tőkéjét elvesztette. A kölcsön jogcímű pénzfelvételek megtörténtekor (2006. augusztus 31. és 2007. március 26. napja között) a felperes tagjai minderről nem szereztek tudomást, mivel csak az utólagos, 2007. május végi tájékoztatás vált bizonyossá a 2006. évi kölcsönökre. A kölcsönszerződéseket a társaság nevében aláíró ügyvezető-tag tudomásának ebből a szempontból nyilván nincs jelentősége, mert maga is - az alperessel szándékegységben - jelentős összeget vont ki kölcsön jogcímén a felperes vagyonából. "C" ügyvezető cégjegyzési joga korlátjáról - az együtteségről - pedig az alperesnek tudomással kellett bírnia, mivel a felperesnek annak alapításától tagja.

Megjegyzendő, hogy a 2007. május 23. napján kelt írásbeli tájékoztatással kapcsolatban a felperes nem hivatkozhat arra, hogy arra az operatív ügyintézésben részt nem vevő "D" ügyvezető nem figyelt fel, mivel az ügyvezetői tevékenységet "D"-nak is az ilyen tisztséget betöltő személyektől elvárható fokozott gondossággal, a társasági érdekek elsődlegessége alapján kellett ellátnia (Gt.II.29.§. (1) bekezdés), továbbá az ügyvezetői hatáskörének (állított) korlátozott volta a felperes társasági szerződéséből nem tűnt ki. (Gt.II.22.§. (4) bekezdés)

Az említettek folytán az alperes tagi magatartása megítélésénél nem annak az elsőfokú bíróság által kiemelt ténynek volt jelentősége, hogy az alperes kölcsön jogcímű pénzkívétjei folytán - avagy: más okból - csökkent a társaság vagyona a 2006. üzleti évben, hanem annak, hogy a kisebbségi tag alperes - együtt a másik kisebbségi tag-ügyvezetővel - az általa valósnak vélt - a többségi tulajdonosokkal szembeni - más ügyletből eredő pénzköveteléseiket kívánták kielégíteni a tagok tudomása nélküli pénzfelvételekkel. Ez a magatartás pedig nyilvánvalóan ellentétes a társaság közös céljaival, a társaság érdekeivel, sérti a jóhiszemű joggyakorlás és együttműködés alapvető követelményeit, egyben a tagság alperessel szembeni bizalmának megszűnéséhez vezetett.

Az alperes ugyan a perben igazolhatta volna, hogy a kölcsönszerződések az említett ingatlanügyletből eredő jogszerű követeléseit kielégítést leplezték (Ptk.207.§. (6) bekezdése), így a felperes tagjai a pénzfelvételek valódi jogcíméről tudtak. Ezt azonban az elsőfokú eljárás során az alperes csak valószínűsítette, de nem bizonyította.

A taggyűlési jóváhagyás és a felperes tagjai tudomása nélküli pénzfelvételek így súlyos társaságellenes magatartásnak minősülnek, amelyek megalapozzák a Gt.II.49.§. (1) bekezdése alapján az alperes társaságból történő kizárását.

Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján megváltoztatta és az alperest a felperesi társaságból kizárta.

Tagkizárási perben a Gt.II.50.§. (3) bekezdése szerint a tárgyalás felfüggesztésének nincs helye, ezért az ítéletábra a felperes fellebbezési eljárás során előterjesztett ezirányú kérelmét

elutasította. Ez ellen a rendelkezés ellen külön fellebbezésnek nincs helye. (Pp.155.§. (3) bekezdés, BH.1990/303.)

A fellebbezés eredményre vezetett, így a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján az alperes tartozik viselni a felperes első- és másodfokú eljárásban felmerült - a lerótt kereseti- és fellebbezési illetékből, valamint ügyvédi munkadíjból álló - perköltségét. A felperes keresetén 21.000.Ft illetéket rótt le, a fellebbezésén lerovandó illeték pedig az Itv.39.§. (3) bekezdése c/ pontja és a 46.§. (1) bekezdése szerint 24.000.Ft. Ez utóbbiból a felperes csak 21.000.Ft illetéket rótt le, ezért a további 3.000.Ft illetéket a lelevezés terhe mellett (Art.113.§.) köteles leróni. A felperest képviselő ügyvéd elsőfokú eljárásban felmerült munkadíját az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3.§. (3) bekezdése alapján az áfával növelt 30.000.Ft-ban, míg a másodfokú eljárásban a R.3.§. (3), (5) bekezdései alapján az áfával növelt 12.000.Ft-ban határozta meg. Így az alperes összesen az első- és másodfokú eljárásban 87.000.Ft perköltséget köteles viselni.

G y ő r , 2008. október 22.

Dr. Szalai György sk.

Dr. Ferenczy Tamás sk.

Dr. Farkas Attila sk. a
tanács elnöke
előadó bíró
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: